

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 21 maart 2017 met nummer RvVb/S/1617/0677
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0118/SA

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Luc VERELLEN2. mevrouw Veerle WEYTS <p>vertegenwoordigd door advocaat Reiner TIJS met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Nassaustraat 37-41</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Wilfried MICHIELSEN2. de heer Jef LAURYSEN3. de heer Frank GYS4. mevrouw Chris HENDRICKX <p>vertegenwoordigd door de heer Jef LAURYSEN, met woonplaatskeuze te 2310 Rijkevorsel, De Sluis 1</p> <p>5. de KERKFABRIEK SINT WILLIBRORDUS, met zetel te 2310 Rijkevorsel, Doelenpad 8</p> <p>vertegenwoordigd door de heer Jozef FRANCKEN, met woonplaatskeuze te 2310 Rijkevorsel, Banmolenweg 3</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 28 oktober 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 4 augustus 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomenende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester van de gemeente RIJKEVORSEL van 6 december 2012 gedeeltelijk ingewilligd in hoofde van de eerste, tweede, derde en vierde tussenkomenende partij.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het renoveren van de bestaande schuur en een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het bouwen van een nieuwe eengezinswoning op de percelen gelegen te 2310 Rijkevorsel, De Sluis 4, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 641N en 644D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste, tweede, derde en vierde tussenkomende partij verzoeken met een aangetekende brief van 29 december 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad verleent de eerste, tweede, derde en vierde tussenkomende partij met een beschikking van 26 januari 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

De voorzitter vraagt de eerste, tweede, derde en vierde tussenkomende partij om hun verzoekschrift te regulariseren door keuze van woonplaats te doen en een afschrift van stuk 3b die niet vermeld staat in de inventaris neer te leggen. De tussenkomende partijen dienen de gevraagde stukken in.

2.

De vijfde tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 30 december 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 26 januari 2017 toelating in de debatten tussen te komen.

De voorzitter vraagt de vijfde tussenkomende partij om haar verzoekschrift te regulariseren en haar overtuigingsstukken te nummeren. De tussenkomende partij dient de gevraagde stukken in.

3.

De verwerende partij dient geen nota betreffende de vordering tot schorsing in maar wel het administratief dossier. De argumentatie van de eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

4.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 21 februari 2017.

Advocaat Sanne SCHEPERS *loco* advocaat Reiner TIJS voert het woord voor de verzoekende partij. De heer Jef LAURYSEN voert het woord voor zichzelf, eerste, derde en vierde tussenkomende partij. De heer Jozef FRANCKEN voert het woord voor de vijfde tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

6.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De verzoekende partijen dienen op 16 augustus 2012 bij het college van burgmeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de renovatie van een bestaande schuur en het bouwen van een eengezinswoning” op een perceel gelegen te 2810 Rijkevorsel, De Sluis 4.

De aanvraag betreft de bouw van een eengezinswoning en de renovatie van een bestaande stal, gelegen op een terrein dat een afsplitsing vormt van het vroegere grotere rechtsaanpalende perceel Achtel 54. De nieuw op te richten woning is gericht naar de straat 'De Sluis'.

De aanvraag is gelegen in het gehucht Achtel, vlak achter de Kapelberg en de Onze-Lieve-Vrouw Kapel (de Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Weeënkapel). De Kapelberg en omgeving werden beschermd respectievelijk als monument en als dorpsgezicht bij ministerieel besluit van 7 april 2009. Dit besluit werd vernietigd door de Raad van State met arrest van 3 februari 2011 (nr. 210.982). Op 28 mei 2013 heeft de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Binnenlands bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse rand de Kapelberg opnieuw als monument beschermd. De Onze-Lieve-Vrouw Kapel is reeds sinds 25 maart 1938 beschermd als monument. De omgeving van de Kapelberg was ten tijde van de bestreden beslissing dus niet meer beschermd.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout', deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels gelegen in agrarisch gebied.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 17 december 2012 tot en met 15 januari 2013, worden vier bezwaarschriften ingediend onder meer door eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, brengt op 5 september 2012 het een gunstig advies uit.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed brengt op 14 september 2012 het volgende gunstig advies uit:

“ ...

ONDERZOEK

De site behoorde tot een als dorpsgezicht beschermde zone. Deze bescherming is opgeheven zodat de site nu geen onderdeel meer is van een beschermd dorpsgezicht. De gebouwen in kwestie werden opgenomen in de vastgestelde inventaris van het bouwkundig erfgoed en wordt als volgt omschreven:

...

AFWEGING

De aangevraagde werken betreffen het bouwen van een nieuwe woning op de site en de restauratie van de schuur. Gezien de voorgaande evolutie in dit dossier en de gemaakte afspraken betreffende de nog uit te voeren herstellingswerken aan het woonstalhuis en het enkelhuis, hebben we geen bezwaar.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 10 oktober 2012 een voorwaardelijk gunstig advies.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 3 december 2012 een gunstig advies uit.

Het college van burgmeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel verleent op 6 december 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen.

De eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkomende partij tekenen tegen deze beslissing op respectievelijk 16 januari 2013 en 15 januari 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Naar aanleiding van het administratief beroep neemt het college van burgmeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel het volgende gewijzigd standpunt in wat de bouw van de eengezinswoning betreft:

“ ...

Gelet op de stedenbouwkundige vergunning nr. 8124 d.d. 06/12/2012 afgeleverd aan Verellen Luc en Weyts Veerle voor het renoveren van een bestaande schuur en het bouwen van een eengezinswoning op een perceel gelegen De Sluis 4 te 2310 Rijkevorsel;

Gelet op het schrijven vanwege het Provinciebestuur Antwerpen d.d. 17/01/2013 en 18/01/2013 met kenmerk PSTV-2013-0022 en PSTV-2013-0023, waarin wordt meegedeeld dat de kerkfabriek St. Willibrordus en de heren Michielsens Wilfried, Hendrickx Chris, Gys Frank en Lauryssen Jef beroep hebben aangetekend bij de deputatie tegen genoemde beslissing; dat tevens wordt verzocht het standpunt van het college van burgemeester en schepenen met betrekking tot het beroep over te maken binnen 30 dagen na ontvangst van dit schrijven;

Overwegende dat de bezwaren van de beroepsindieners m.b.t. het bouwen van een eengezinswoning onmiddellijk achter de Kapelberg langsheen de gemeenteweg "De Sluis", de erfgoedwaarde en het unieke karakter van deze zeer waardevolle historische site zwaar worden aangetast, gegrond zijn en worden bijgetreden;

Gelet op het ingediende verzoek tot bescherming als dorpsgezicht van de omliggende hoeven zoals opgenomen in het oorspronkelijke beschermingsbesluit d.d. 11/03/2008, vernietigd bij arrest van de Raad van State d.d. 03/02/2011;

Gelet op de bespreking;

Besluit:

...

Art. 2.- Het ingenomen standpunt genomen bij collegebesluit d.d. 06/12/2012 wordt gewijzigd. Er wordt thans besloten gunstig advies te verlenen voor het renoveren van de bestaande schuur en ongunstig advies uit te brengen voor het bouwen van een vrijstaande eengezinswoning langsheen de gemeenteweg "De Sluis", omwille van de visuele aantasting van de unieke historische site en aantasting van de erfgoedwaarde van de Kapel van Zeven Weeën (beschermd als monument) en de Kapelberg (voorlopig beschermd als monument), met zijn omliggende hoeven.

...”

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 maart 2013 om dit beroep niet in te willigen in hoofde van de eerste, tweede, derde en vierde tussenkomende partij en onontvankelijk te verklaren in hoofde van de vijfde tussenkomende partij. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar stelt voor om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 12 maart 2013 beslist de verwerende partij op 14 maart 2013 om het beroep van de eerste, tweede, derde en vierde tussenkomende partij in te willigen en van de vijfde tussenkomende partij onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij weigert de stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 26 april 2013 de vernietiging van deze beslissing. De Raad vernietigt met een arrest van 5 april 2016 (nr. RvVb/A/1516/0904) de beslissing van de verwerende partij van 14 maart 2013 omdat de weigeringsmotieven met betrekking tot de goede ruimtelijke ordening de formele motiveringsplicht schenden en niet gesteund zijn op een zorgvuldige beoordeling van de aanvraag.

2.

Na dit vernietigingsarrest herneemt de verwerende partij de procedure en vraagt aan het agentschap Onroerend Erfgoed een nieuw advies. Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 26 juli 2016 opnieuw gunstig:

“Het agentschap Onroerend Erfgoed handhaaft haar gunstig advies (geen bezwaar) van 14 september 2012 met kenmerk 4.002/10000/D2471.7 aan het college van burgemeester en schepenen over deze werken. De stedenbouwkundige aanvraag is destijds in overleg met onder andere onze diensten tot stand gekomen. Daarbij werd ook de impact op het onroerende erfgoed meegenomen, zeker omwille van het feit dat de beoordeling genomen werd met kennis van de erfgoedwaarde van de site, aangezien deze voorheen beschermd was als dorpsgezicht.”

3.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar herneemt het dossier en adviseert in zijn verslag van 28 juli 2016 om dit beroep niet in te willigen in hoofde van de eerste, tweede, derde en vierde tussenkomende partij en onontvankelijk te verklaren in hoofde van de vijfde tussenkomende partij. Hij adviseert als volgt om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden:

“ ...

Toelichting:

- *De gevraagde woning bevindt zich nog net binnen het woongebied met landelijk karakter. Net naast de woning begint het agrarisch gebied. De te renoveren bestaande schuur bevindt zich deels in agrarisch gebied, deels in woongebied met landelijk karakter.*
- *De schuur is vergund geacht en niet verkrot en voldoet aan de bepalingen van de VCRO betreffende zonevreemde constructies.*
- *Het advies van de Cel Onroerend Erfgoed is gunstig. Doch sinds de vergunning d.d. 14/03/2013 werd door de 'Minister (opnieuw) beslist de Kapelberg als monument te beschermen (MB 28/05/2013). Hoewel dient opgemerkt te worden dat ten tijde van de projectvergadering rond deze aanvraag in bijzijn van Onroerend Erfgoed deze site eveneens beschermd was en Onroerend Erfgoed toen ook gunstig oordeelde, dient toch geconcludeerd te worden dat een heroverweging van het advies van Onroerend Erfgoed wenselijk is. Dit advies werd opgevraagd en overgemaakt op 26 juli 2016.*

Het advies van Onroerend Erfgoed d.d. 26/07/2016 is opnieuw gunstig en luidt als volgt:

(...)

GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING: OK

Toelichting:

- *Er is geen sprake van een tweede bouwlijn t.o.v. de weg Achtel daar het afgesplitste perceel zich oriënteert naar de weg De Sluis, wat een voldoende uitgeruste openbare wegenis is.*
- *De woning sluit aan bij de bestaande cluster van gebouwen. Qua omvang, gabarit en bebouwingsvorm sluit het gevraagde zich aan bij de historische hoeve in de onmiddellijke omgeving.*

- *Het perceel is gelegen in de direct nabijheid van het dichtbebouwde woonlint en vormt geen aansnijding van het achterliggende open agrarische landschap. Het gevraagde past zich derhalve in de omgeving in.*
- *Het perceel bevindt zich op een 80-tal meter van de O.L.V.-Kapel van Zeven Weeën beschermd bij KB d.d. 25/03/1938. Gelet op de onmiddellijke nabijheid van de historisch en esthetisch waardevolle Kapelberg dient de aanvraag toch beoordeeld te worden op haar inpasbaarheid in dit authentiek kader. De nieuwe woning bestaat uit een benedenverdieping en een bouwlaag onder hellend dak. De afmetingen van de constructie zijn eerder bescheiden en stemmen overeen met de bebouwing in de omgeving. Qua stijl en materiaalgebruik sluit het gebouwde aan op de woningen in de buurt. T.o.v. van wat in het verleden werd aangevraagd kan gesteld worden dat de aanvrager voldoende inspanningen levert om te streven naar een maximale integratie van het ontwerp in het historisch kader. De voorwaarden die in de initiële vergunning in eerste aanleg werden opgelegd m.b.t. de landschapstuin en het niet toestaan van schuttingen dienen nagekomen te worden.*
- *Het project werd tevens zeer uitgebreid voorbesproken, zowel met de gemeente, als met Onroerend Erfgoed en de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. Onroerend Erfgoed evenals de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar aanvaarden het ontwerp als een goed compromis, zo blijkt uit hun adviezen.*
- *Wat betreft de renovatie van de bestaande schuur kan gesteld worden dat het hier gaat om maatregelen tot behoud van deze authentieke constructie. Ook hier werd getracht dit te doen met respect voor de originele elementen. De grootste ingreep, namelijk het vervangen van de dakbedekking in golfplaten door pannen betekent een verbetering van het uitzicht.*

[...]

Beslissing:

- *vergunning wordt verleend overeenkomstig de voorgebrachte plannen, onder de volgende voorwaarden:*
 - *Enkel de noodzakelijke toegangen tot de woning en de schuur mogen verhard worden. Er mag een terras voorzien worden zoals voorzien op het inplantingsplan.*
 - *De schuur dient als woningbijgebouw benut te worden.*
 - *Er dient voldaan te worden aan de voorwaarden zoals opgelegd in het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Rijkevorsel d.d. 06/12/2012.*

...

4.

Na de hoorzitting van 2 augustus 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 4 augustus 2016 gedeeltelijk gegrond in hoofde van de eerste, tweede, derde en vierde tussenkomende partij en onontvankelijk in hoofde van de vijfde tussenkomende partij. Een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het renoveren van de bestaande schuur en geweigerd voor het bouwen van de nieuwe eengezinswoning. De verwerende partij beslist:

“ ...

12. BEOORDELING NA ARREST RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

Uit de onderstaande motivering blijkt dat de aanvraag deels in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en de goede ruimtelijke ordening namelijk wel voor wat betreft de schuur, maar niet voor wat betreft de nieuwbouwwoning.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Turnhout (goedgekeurd bij KB van 30 september 1977) situeert de aanvraag zich in woongebied met landelijk karakter en agrarisch gebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare, nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De woongebieden met een landelijk karakter zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en tevens voor landbouwbedrijven.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgellegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

De aanvraag is niet in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

De gevraagde woning bevindt zich nog net binnen het woongebied met landelijk karakter. Net naast de woning begint het agrarisch gebied. De schuur bevindt zich deels in agrarisch gebied, deels in woongebied met landelijk karakter en kan als vergund geacht beschouwd worden.

De schuur is deels gelegen in agrarisch gebied. Conform artikel 4.4.16 van de VCRO vormen de vigerende bestemmingsvoorschriften op zichzelf geen weigeringsgrond bij de beoordeling van een aanvraag tot vergunning van een verbouwing van een zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw. Verder is de schuur vergund geacht en niet verkrot zodat de aanvraag tot renovatie in principe ook voldoet aan de bepalingen betreffende de basisrechten voor zonevreemde constructies zoals vastgelegd in artikel 4.4.10 e.v. van de VCRO.

Het advies van de Cel Onroerend Erfgoed is gunstig. Doch sinds de vergunning d.d. 14/03/2013 werd door de Minister (opnieuw) beslist de Kapelberg als monument te beschermen (MB 28/05/2013). Hoewel dient opgemerkt te worden dat ten tijde van de projectvergadering rond deze aanvraag in bijzijn van Onroerend Erfgoed deze site eveneens beschermd was en Onroerend Erfgoed toen ook gunstig oordeelde, dient toch geconcludeerd te worden dat een heroverweging van het advies van Onroerend Erfgoed wenselijk is. Dit advies werd opgevraagd en overgemaakt op 26 juli 2016.

Het advies van Onroerend Erfgoed d.d. 26/07/2016 is opnieuw gunstig en luidt als volgt: Het agentschap Onroerend Erfgoed handhaaft haar gunstig advies (geen bezwaar) van 14 september 2012 met kenmerk 4.002/10000/D2471.7 aan het college van burgemeester en schepenen over deze werken. De stedenbouwkundige aanvraag is destijds in overleg met onder andere onze diensten tot stand gekomen. Daarbij werd ook de impact op het

onroerende erfgoed meegenomen, zeker omwille van het feit dat de beoordeling genomen werd met kennis van de erfgoedwaarde van de site, aangezien deze voorheen beschermd was als dorpsgezicht.

De aanvraag doorstaat de watertoets.

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden, met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit wordt gecompenseerd door een hemelwaterpunten van 10.000 liter.

De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag is deels in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening mits voorwaarden.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Er wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

De omgeving van het gevraagde wordt enerzijds gekenmerkt door een woonlint langsheen de weg 'Achtel' en anderzijds door het achterliggende open agrarische landschap dat nog tamelijk vrij van bebouwing is. Onmiddellijk naast het gevraagde bevindt zich de site van de Kapelberg die ter hoogte van het gevraagde gekenmerkt wordt door een aangelegde bomenformatie die één geheel vormt met het terrein waar de eigenlijke Kapel gelegen is. Hoewel het monument zelf niet onmiddellijk paalt -aan het gevraagde vormt het toch één geheel met de grond pal naast de geplande woning. Deze site wordt dan ook als een totaalidentiteit beschouwd.

De aanvraag dient bekeken te worden samen met het rechts aanpalende perceel waarvan het perceel van de aanvraag werd afgesplitst en waarvoor tevens een beroepsprocedure is (pstv-2013/0093 Op het terrein bevindt zich reeds een bestaande schuur die vroeger

hoorde bij de woning op het rechts aanpalende perceel grenzend aan de weg 'Achtel'. Thans bevindt de schuur zich op het afgesplitste gedeelte dat zich oriënteert naar de weg 'De Sluis'. Er wordt op die wijze kunstmatig een tweede perceel gecreëerd waar de aanvrager een tweede woning wilt voorzien, nog net in woongebied.

De woning is gelegen pal naast de site van de Kapelberg en in de onmiddellijke nabijheid van de O.L.V.-Kapel van Zeven Weeën beschermd bij KB d.d. 25/03/1938. Er is derhalve wel degelijk sprake van een impact op deze site die, zoals reeds voormeld, als één geheel wordt beschouwd.

Het huidige beleid van de gemeente bestaat erin via haar vergunningenbeleid dergelijke sites te beschermen en maximaal te vrijwaren. De deputatie wenst dit te respecteren en erkent de erfgoedwaarde van deze omgeving. Het gevraagde vormt een belangrijk landschappelijk beeld binnen deze kleine kern van Achtel. Het beeldbepalende karakter van deze site dient zoveel mogelijk behouden te worden. Door het toevoegen van een woning in een historiserende stijl, wordt de authenticiteit van de site aangetast. Door het bebouwen van dit afgesplitste perceel verliest de Kapelberg eveneens haar link met het achterliggende open landschap.

Met de bouwstijl van de woning tracht de aanvrager aansluiting te vinden op het historische kader van de Kapelberg. Deze Kapelberg en de kapel zelf hebben een authentiek karakter en vormen derhalve een homogeen geheel dat alleen maar verstoord zal worden door nieuwbouw, ook al wordt deze in een quasi historische stijl voorzien. \ Het gevraagde zorgt evenmin voor enige vorm van buffering naar de waardevolle Kapelberg maar wordt opgericht op amper 5 à 6m van de (schuinlopende perceelsgrenzen). Daarnaast wordt de woning ook zeer dicht voorzien bij de grens met het agrarisch gebied (59cm op, smalste punt). Ook hier is geen enkele vorm van overgang via een degelijke tuinzone voorzien. Gevreesd wordt dat het aangrenzende agrarische gebied op deze locatie snel zal verworden tot tuinzone, wat niet wenselijk is. Geconcludeerd dient te worden dat het perceel te smal is voor het gevraagde.

Daarnaast bevindt de woning zich als enige aan die zijde van de weg 'De Sluis' waardoor deze derhalve niet aansluit op een aanwezig woonlint. De woning staat als het ware in een tweede bouwlijn ingeplant t.o.v. de weg 'Achtel'. De woning heeft dan ook een atypische, geïsoleerde inplanting die noch aansluit op de historische site, noch op de woningen die zich langs de weg 'De Sluis' of 'Achtel' bevinden. Er zijn wel woningen langs de weg 'De Sluis': één vrijstaande, zonevreemde woning op ongeveer 150m en nog een bedrijfswoning nog meer verderop. Deze vormen echter geen referentiebeeld voor de voor het overige nagenoeg onbebouwde weg. De bebouwing concentreert zich voornamelijk langs de weg 'Achtel' en dat het gevraagde t.o.v. deze weg in tweede bouwlijn gelegen is kan niet aanvaard worden

Uit het voorgaande blijkt dan ook dat de aanvraag van de nieuwbouw woning de goede ruimtelijke ordening schaadt en dat geen vergunning kan verleend worden.

Wat betreft de renovatie van de bestaande schuur kan gesteld worden dat het hier gaat om maatregelen tot behoud van deze authentieke constructie. Er werd getracht dit te doen met respect voor de originele elementen. De grootste ingreep, namelijk het vervangen van de dakbedekking in golfplaten door pannen betekent een verbetering van het uitzicht.,

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partijen betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De Raad heeft de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. Dergelijk onderzoek is slechts nodig wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen wijzen op de reeds verstreken tijd sinds de indiening van hun aanvraag op 16 augustus 2012, na een volledig voortraject met projectvergadering. Na de hele administratieve procedure werd de weigeringsbeslissing van de verwerende partij op 5 april 2016 vernietigd door de Raad. Waarna de verwerende partij na een aantal maanden uiteindelijk opnieuw een weigeringsbeslissing aflevert en geen rekening houdt met het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest. Wanneer de verzoekende partijen nu nog eens twee à drie jaar zouden moeten wachten op een vernietiging door de Raad, waarna de verwerende partij eventueel opnieuw het gezag van gewijsde van dit vernietigingsarrest niet naleeft, wordt het grondrecht op een efficiënte en daadwerkelijke toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden geschonden en de regeling van bestuursgeschillen binnen een redelijke termijn. De verzoekende partijen vrezen dat deze procedurecarrousel blijft aanhouden zonder dat er ooit enig rechtsherstel voor hen komt.

Wachten op een nieuwe vernietiging is voor de verzoekende partijen moreel bijzonder frustrerend, aangezien het vernietigingsarrest van de Raad van 5 april 2016 duidelijke vingerwijzingen heeft gegeven en de verwerende partij quasi over een gebonden bevoegdheid beschikte om de vergunning te verlenen. De verzoekende partijen zetten ook uiteen dat hun mooiste jaren voorbijgaan “*in omstandigheden dat zij er in redelijkheid van mochten uitgaan een vergunning te kunnen bekomen*”. Verder halen de verzoekende partijen ook de financiële schade aan die zij zouden leiden als de woning pas over enkele jaren kan gebouwd worden, de strengere normen die zullen gelden en zelfs – wie weet - de mogelijkheid dat een nieuwe reglementering van toepassing is die de bouw van de woning onmogelijk maakt.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de verwerende partij met de schorsingsprocedure ertoe moet worden aangezet om haar beslissing opnieuw te overwegen. De verzoekende partijen verwijzen hierbij naar het gezag van gewijsde van het eerste vernietigingsarresten en stellen dat tengevolge daarvan zij al rechtsherstel hadden moeten bekomen. Zij verwijzen naar rechtspraak van de Raad van State die in het verleden reeds herhaaldelijk negatieve beslissingen heeft geschorst omdat hiermee aan het bestuur de mogelijkheid wordt geboden tot heroverweging, met mogelijk gunstig gevolg voor de bestuurde. De schorsing van de weigeringsbeslissing is volgens de verzoekende partijen zinvol en dient de verwerende partij ertoe aan te zetten de bestreden beslissing binnen korte termijn in te trekken en hierover opnieuw te beschikken, met inachtnaam van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad.

2.

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend.

3.

De eerste, tweede, derde en vierde tussenkomen partij stellen omtrent de hoogdringendheid enkel dat deze gemotiveerd wordt met subjectieve elementen.

4.

De vijfde tussenkomen partij formuleert geen opmerkingen met betrekking tot de hoogdringendheid.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen die zich op hoogdringendheid beroepen, moeten op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in hun verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid houdt onder meer in dat de verzoekende partijen moeten aantonen dat de behandeling van hun zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partijen de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor hen persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

In het algemeen moet vastgesteld worden dat de schorsing van een weigeringsbeslissing in principe geen nuttig effect heeft voor verzoekende partijen die de aanvragers zijn van de vergunning. Een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van een in laatste administratieve aanleg genomen weigeringsbeslissing heeft immers niet tot gevolg dat de verwerende partij, die de bestreden beslissing genomen heeft, verplicht wordt een nieuwe, laat staan een voor de verzoekende partijen gunstige, beslissing te nemen.

3.

In hun uiteenzetting vertrekken de verzoekende partijen vanuit de veronderstelling dat, als de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen, de verwerende partij deze binnen korte termijn zal intrekken en over de aanvraag opnieuw zal beschikken met inachtnaam van het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest van de Raad.

Er kan echter vooreerst niet met zekerheid worden aangenomen dat in het geval de schorsing wordt bevolen, verwerende partij en/of tussenkommende partijen geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging zullen indienen waardoor de vernietigingsprocedure alsnog moet worden doorlopen. Daarnaast bestaat er in hoofd van het vergunningverlenend bestuursorgaan geen enkele verplichting om, louter omwille van de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing, over te gaan tot intrekking en het nemen van een nieuwe beslissing, en dit niet in het minst rekening houdend met het principiële voorlopig karakter van de beoordeling door de Raad van de gebeurlijke ernst van de aangevoerde middelen.

4.

Los van de discussie of het wel mogelijk is voor de verwerende partij om over te gaan tot de intrekking van haar beslissing, gezien er in dit dossier niet enkel een vergunning wordt geweigerd voor het bouwen van een ééngezinswoning, maar tevens een vergunning wordt verleend voor de renovatie van de bestaande schuur, is het naar het oordeel van de Raad weinig waarschijnlijk dat een intrekking van de bestreden beslissing een definitief rechtsherstel voor de verzoekende partijen kan of zal teweegbrengen.

Samen met het vernietigingsarrest van 5 april 2016 werd aan de verwerende partij het bevel gegeven om binnen een vervalttermijn van vier maanden, te rekenen vanaf de betekening van het arrest, een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van eerste, tweede, derde, vierde en vijfde tussenkommende partij. Deze vervalttermijn begint niet opnieuw te lopen na een eventuele intrekking waardoor deze verlopen is en de verwerende partij geen bevoegdheid meer heeft om een nieuwe beslissing te nemen. In toepassing van artikel 4.7.23, §2 VCRO betekent dit dat het administratief beroep van voormelde tussenkommende partijen wordt geacht afgewezen te zijn en de verwerende partij een stilzwijgende afwijzingsbeslissing heeft genomen. Ook al kunnen de verzoekende partijen zich dan beroepen op de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van 6 december 2012, deze afwijzingsbeslissing is een in laatste administratieve aanleg genomen beslissing die opnieuw kan worden aangevochten bij de Raad door eventueel de tussenkommende partijen. In dit opzicht bereiken de verzoekende partijen dan ook nog steeds geen 'definitief rechtsherstel' bij de 'beoogde' intrekking van de bestreden beslissing.

5.

Tot slot kan de Raad ook moeilijk inzien hoe er in voorliggende situatie voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen. De verzoekende partijen hebben de tenuitvoerlegging van de aanvraag net deels in eigen hand, voor het gedeelte van de aanvraag dat betrekking heeft op de renovatie van de schuur, en anderzijds is er een weigering van het overige deel van de aanvraag. Er is dan ook geen sprake van een ernstig nadeel dat zich voordoet door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, de verzoekende partijen halen enkel nadelen aan die verband houden met de weigering op zich van de aanvraag.

6.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst

kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 21 maart 2017 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS